

עס איז נישט דא קיין שום אונטערשיפטען פון די רבנים ווייל די מודעה איז נישט אמת און עס איז אריין געשטעלט געווארען אין יוד שלא ברצון הרבנים, נאר כדרכו בקודש די בעל הבית פון יוד טיעט וואס ער וויל (אויך ווי ביי קאטש ימ"ש ועוד).

15

ב"ה

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

מודעה

באסיפה שהתקיימה ביום שנכפל בו כי טוב לסדר בראשית, כ"ה לחודש תשרי שנת תשמ"ג לפ"ק, בלשכתינו. ואשר בה השתתפו כמה עשרות מחברינו הרבנים הגאונים שליט"א ובראשם הגאונים הצדיקים שליט"א חברי הנשיאות. על דבר הערעורים שנפוצו כי המקולין (גם אותן שהם בהשגחת רבנים מובהקים) מוכרין בשר שאינו מנוקר ויכולין להכשל ח"ו באיסור חלב החמור. אחרי משא ומתן ודיון ארוך, הוחלט לפרסם כדלהלן:

- א. לא נתברר לנו שום יסוד לטרעוריס הללו, ולכן כל מקולין בחזקתן הראשונה דאס איז שקר גמור אזוי ווי די אלע ווייסען וואס איז דארט פארגעגאנגען. אויך אין מיטען אסיפה עומדים. האס איין רב זין אויסגעשטעלט און אפען געפרעגט - צו מ'מעג עסען די פלייש צו נישט, האס קיין שום רב נישט גענפערט ווייל זיי האבען געוויסט דעם אמת, נאר די איינער רב וואס האס יאהרען לאנג געענען די הכשר אויף פיל-פארט זין אנגענומען אז עס איז כשר און מ'מעג עס עסען. - עס איז פורענדלי!!!
- ב. סדר הניקור הנהוג פה במדינתנו הוא כפי שנהגו בקהלות קדושות משנים קדמוניות תחת דגלם והדרכתם של רבותינו מאורי הדורות זי"ע. דאס איז אויך ליגענט די אלע מנקרים דא זענען נישט קיין מנקרים, זיי זענען בוטשערס און זיי קענען נישט קיין ניקור כידוע.
- ג. מכיון שישנם שינויים בין מקולין אחד לחבירו על סדר הניקור, כאשר נתבון באסיפות שהתקיימו בהתאחד"ר עוד בקיץ שנת תשמ"ב לפ"ק. נבחר עתה ועד של רבנים שהחליטו בהתייעצות והסכמת חברינו הרה"ג שליט"א לקבוע סדר כללי על הניקור, ותורה אחת יהי להם. בוטשערס אז עס איז דא חלב אויף געוויסער שטיקלאך פלייש על כן זאל מען אכטונג געבען, און דאס מיינט מען דא אז מ'וועט דאס יעצט מחקן זיין "די חלב" - עס איז יעצט דא חלב נאר מ'ווייל עס מחקן זיין, נאר קיינער זאל נישט ווייסען דער פון מ'זאל עסען ביי מ'נאָס משגיחים אשר יתמחו בהלכות ומלאכת הניקור, יפקחו אצל כל המקולין, זכ"ה חס"ה.
- ד. אותן שאין להם השגחה מרבנים, לראות אם עושים מלאכתם לפי ההוראות שינתן עס וועט זיין משגיחים אזוי ווי די התאחדות הרבנים האס געזאגט אז עס וועט זיין משגיחים אין די להם. ווייליאטסכורגער בעקערס נאך די מעשה וואס מ'האט געטראפען טרייפענע אייער ביי איין בעקער.
- ה. המנקרים שישתלמו בסדר הניקור אשר יונהג על ידינו, ויעמדו לבחינה ונסיון, יקבלו תעודה על זה. א וועל, הייסט דאס מחקן געווען?.
- ו. אלו המקולין אשר יצייתו לדברינו ויהיו סרים למשמעתינו, יפורסם שמותם שיכולין לסמוך עליהם. און טאמער נישט וועט מען עס דורך זיין מיט סעראר ביי ער וועט זיך אונטערגעבען.

שלהי תשרי שנת תשמ"ג לפ"ק.

התאחדות הרבנים דארדה"ב וקנדה

וואו זענען די אונטערשיפטען פון די רבנים וואס זענען געווען ביי די אסיפה??? זיי האבען געזאגט אז עס איז נישט דא קיין חלב, פאר וואס האבען זיי נישט אונטערגעשריבען די מודעה??? נאר וואס דען, די רבנים האבען נישט געזאגט אז מ'איז נישט דא קיין חלב, נאר דער קופץ בראש אליין האט געזאגט אז עס איז נישט דא קיין חלב. נאר עס האט עס נישט געמאט אליין אונטערגעשריבען.

סחירה מרישא לסיפא, מרישא נאמר "שאיין שום יסוד לטרעוריס", ובסיפא כתיב אלו שיצוינתו יכולים לסמוך עליהם שמע מינה דלעת עתה א"א לסמוך על ידום ודושער. וכל האודעה כולו הוא סחירה למודעה 3 ויש ליישב בריוח כי המודעה בעמוד 3 נשלח רק לרבנים והם ממילא יעשו רעש, והמודעה הלזו נעשה להמון, ושם בריכים להראות פנים שוחקות.

כמען האמת אודות המודעה בהעתו "דער איד" אודות ניקון התלם
היות שאתמול הוחלט באסיפה ע"י הרבנים הגאונים
ממאנשעווידיעא, ומאודווארי, ומהדומ"ץ דקהלת יעקב דפאפא
בשליחות אביו הגה"צ שליט"א נשיא הכבוד דהתאחדות הרבנים
בהסכמת אדמו"ר מסאטמאר שליט"א הנשיא. שלא לפרסם לעת
עתה המודעה של ההתאחדות הרבנים בהעתו, מטעם הכמוס.
והמנהלים מדעת עצמם החציפו ועשו מה שעשו ע"כ ידעו היציבור
הרחב שהמודעה של התאחדות הרבנים בלי שום התימה אין לה
שום תוקף ועוז.
יום ה' לסדר בראשית תשמ"ג

הכותבים בצער עמוק

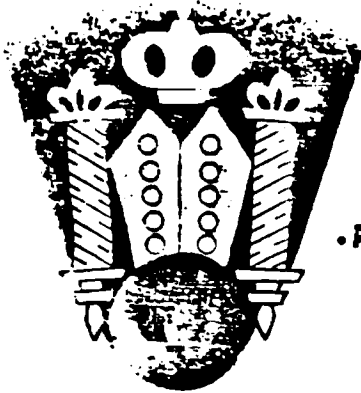
התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

CENTRAL RABBINICAL CONGRESS OF THE U.S.A. AND CANADA

85 Division Avenue

Brooklyn, N.Y. 11211

384-6765

יום ג' לסדר קרח, א' תמוז שנת תשמ"ב לפ"ק.

ישיבה שני' אודות בניקור'

אחרי מסא ומתן ודיונים, הוחלט להציע כדלהלן:

א. להודיע לרבנים המכשירים ולהזהיר לכל העוסקים במלאכת ניקור, שיש הזנחה רבה בניקור חלב בו חסס חלב הכליות.

וכמו כן יש חסרון ידיעה בניקור היותר הנקרא "דיקע שענדערליין" שיש חתיכת חלב סרוך בו וקרומים פנ' הצדדים. וגם החלב שתחת הקרום.

המסתמסים עם הסחול ידעו שצריך ניקור היטב.

ב. אודות הבשר שאשר צלע י"ב. היות שכרוב קהלות ואפילו במדינת אונגארן לא נסלו בשר זה, לכן צריכים לכה"ם איזה השגחה שינקרו הבשר הזה היטב.

ג. בשר שתחת הצלעות מקום הקרום הלבן העב, היות ולפי הרבה שיטת פוסקים ראשונים ואחרונים יש בו חסס חלב גמור, ע"כ נכון לנקר כל החלב שתחת הקרומים.

ג.ב.

כ"ק אדמו"ר הגאון הצדיק מפאפא שליט"א נשיא הכבוד של התאחדות, החליט למקן-פל האמור לעיל, בהאשליז שלהם.

מכאן רואין שכבר ידעו הרבנים בתחילת הניו תשמ"ב. הזנחה הגדולה שבניקור. ועכשיו עוסקים במרץ לטשטש המונחה כאילו לא היו דברים בעולם. ע"ל לעיל ע"א. 1.

מחשבה הליך מצוייר ד' כוכבי לכת . 1. חכמי הדור שמעולם סבלו קשות בכל דור ודור בעסקם שהיקול הבשר וכמעט שהרגו אותם . והטעם כיוואר בה"מ ח"י ר"ח . 2. השמועץ פרצה צריכין להחמיר בכל החומרות . 3. הרבנים לא שאלו להשתתף והקצבים להתמשלילים אלא אדרבה נתנו פקודתם בתוקף ועזר את הדין בעזרת ע"ז לצרות ומכנות . 4. בכל הדורות היו הרבנים האחרונים הנרדפים בעסק התיאשה, ר"ל א"י ד"ר ד"ר מ"מ ז"ל ור"ד ר"מ ז"ל

ועוסקים, אין כבוונה דווקא שיחקבל עוון זנייד שזכ
האיש עבר עבירה או דנכ"ג גם לעדות פסול אלא
אפילו חשדא בעלמא שיאל עליו קול קלא דפסיק או
קלא דלא פסיק מקרי חשוד, וכצ"ל ראיה לדבר ישי"ש.
 ובתחלה דבריו שם סימן ק"ט פהג ארז פרטים בכלכה
 זו אשר יש לפלפל עליכם עובא, אבל נפרע זה צ"ל
 ראיות ברורות, וגם מדברי ברש"ם בר"ל נראה ראי
 לדבריו, ועוד ראיות ממכח פוסקים ראשונים ואחרונים
 ואין להאריך. ואיך הקצבים באלו שיאל עליכם קלא דלא
פסיק שהצ"ו צר באחסר נקראו חשודים אף לדעת
באחזר והראב"ד, ונפרע שאין לך רגלים לדבר יוחר
 מה שלא ה"ל כניחו בשליח צ"ד ליכנס, שבה כראו לדעת
 שהשדא גדולה עליכם ופרקו מעליכם עול השגחה כנייד
 שזכ פירצה גדולה שאין לשער, ולכל כדשיש אסור
 לקנות מהם בלי השניה כראוי, וקריח אם כמכ קלי
 כדעת כמו ששכח רובא דרובא שבקצבים שבאנויט.

ד

וקדושת זקניו ביישיב בדרכה לשכ"צ אות י"ז
כתב באמלע כדרכה חלכ"ק: לריך לעשות משמרת
וסייג לתקן מקולין מיוחד בכשרות ואיך נאמן. עומד
 על גביהן לכבניה פי"ז בבינה פיקוח שי"י בכל כות
 גם בעיניו ניקור ודומה לזכ בענין הדמך תוך ג', ולא
 האמר בלא לא כדורית הראשונים זרות האחרונים
 צימים הראשונים היו עונים ויראה יוחר ומכ נשתכ
 כיום לתקן ולחוש על מכ שלא היו הראשונים וסמכו
 על חקת כשרות, דכ אינו דהשבותו צ"ד בשביל שדורות
 הראשונים היו בכל יראים ושלמים וחדים לדבר כי עד
 שלא היה ראוי לחוש על שום אדם אפילו ממשל שוגג,
 לא כן עתה כי המלא חמלא מצי נפשו אשר לא כן
 ועיניו מלאכה בשאר לכל מסור, פי"ז אפילו מכ שאכלו
אבותיהו הראשונים ראוי לנו שלא לחטל כי אם בכשות
משמרת וסייג וגור שיכ"כ בשר צדאי בלי שום ספק,
פבלכ"ק ישי"ש שאריך עד. דרשכ או אמרנכ נפת
אשר בעמיד מקולין נסיגעפ אשר ממש מסר נפשו על
דבר כי הקצבים השליבו עליו בליה לתוך ביתו בדרך
כהלון אבן גדולה כדי לבחית ר"ל ויאל כמעט בדרך
ס, גם צפיר כי לו כמכ מחנגדים דכ כי היו ברבכ
קלי כדעת וכדומה, אבל הוא לא נח ולא שקט בכל זאת
עד שעתה צ"ד להעמיד מבינה כראוי עד כיום ככ.
ועי"ש שאין ראיח מדורות בלפינו. זכ מברא גם צפיר
שלי קלוקל כדורות לריך להחמיר יוחר שלא לבחמן
לסחם אדם. וכמכ"רם שיק נהשוכ חיריד סימן אי
כתב שעשיו שכחורכ וכיראכ ומחשעים וקלוקל כלין

כשזכ כן ילין צפוכ"ז, כמעט פסקה חקת כשרות
מסחם ישראל.

ור"פ ענ"ד הוא מוכרח נשים ועוסקים, שכרי מקור
פלוגתה כרמזים וכראב"ד ז"ל אם יש לסחם אדם
חקת כשרות, הוא נגמלא שצדכ אכ דף ליע דתניח אין
לקחין צפוריא וכו', ועיין רמזים ב"י מ"א פ"א כלכ
כ"כ זכ"מ ובלחם משנה שם טעם פלוגתהם, דכרמז"כ
סוצר דסוריא לאו דוקא אלא כל חר"ל ככלל וכ"ש הוא,
ולא צפי לאפקוי אלא איי כמן שכיב טול לישאל,
ובזמכ"ז אף ארץ ישראל דינו כחר"ל, וראב"ד ז"ל סוצר
דסוריא דוקא בשביל שכיו חשודים אבל שאר מקומיה
שאינם חשודים לא. וכנכ אי אפשר לומר דסוריא כי
לא מקולקל לגמרי, כי כי דרים שם הנאים ואמוראים,
ובמקום שכיו רבנן וחלמידיבון כמן באגאים כי ברבכ
תורכ ויראה, גם מנד כצבא אלו כיכ מוחק כגן או
אפילו רובן חשודים למכור דברים באסורים, לא כי
לריך להשמיטנו שאין לקחין שם מסחם צ"ל דפיטל
כל דפריש מרובא פריש, ועי"כ שכי רק חשוד מלוי שם
כאופן שחשבו חז"ל צמיטוט כמלוי ולא נתנו שם חקת
כשרות לסחם בני אדם, וע"י חוס' שנה דף י"ג פ"א
ד"כ רבא, דאף דרוב עי"כ מעשרין כס ומכ שאלמו
בסוטכ (דף מ"ח פ"א) שלא היו מפרישין ל"ל שלא היו
מפרישין כולם, מימ השו למישוט צדמתי יוחר מבמקום
אחר משום שכוה מישוט דשיחא עובא, ואי"כ עי"כ
ל"ל שבשאר עיניים שבחירו חז"ל ליקח מסחם אדם
נחבר לכס שלא כי כחשדא אפילו כדרך מישוט כשכית,
כי גם צדמתי לא כי כחשש אלא עבר מישוט כשכית,
זכ דעת הראב"ד בכשגותיו שכתב דלא חשדי, ומש"כ
גם לדעת הראב"ד אי"ל לומר דכלל כ"ייל דכלל מקום
יש חקת כשרות, דכרי סוריא יוכית, וכדצרים סחומים
צגמי כגבול דכ למכ חששו צפוריא, אבל מדחיין צדמתי
שחששו למישוט כמלוי אף כיכא דרובא ככשרות, וז
אי"ל לכקל יוחר גם צמקומיה אחרות וילמד סחום מן
כמפורש. ובזמניו שרבתכ כמכשלב ובקלח רח"ל
וכחורכ וכיראכ נחמטכ כדיוטא כחחחוכ, לא עדיפי
חסוריא. וצפוכ"ר אין כגהשדים מישוט כמלוי אלא רוב
כמלוי, ואין לנו לסמך על חקת כשרות אף לדעת
בראב"ד ז"ל.

ה

ודפנ"י בניטין דף י"ז חקך על חקת כשרות מכ עי"כ
דילמא כמן אמכ לעולם לא כי לב חקת כשרות,
וכתב דע"כ השום דחלוק צתר רובא רוב ישראל כמכ